

det er en Bøn, ikke blot til de Medlemmer, der staae tvivlraabige, men ogsaa til dem, der ere Modstandere af Loven, om endnu engang, inden de afgive deres Stemme, at veie og prøve, om de ikke i en unaturlig Grad have overdrevet de Færet for Kirkens Bestaaen, som skulde ligge i dette Lovforslag, og om ikke de Gøder, der kunne naaes ved Lovforslagets Vedtagelse, kunne blive saa store og saa velsig- nelsesrige, at der kunde være Anledning til at søge at overvinde en ellers kanstee begrundet og berettiget Engstelse og Betænkelighed.

Conseilspræsidenten: Jeg skal med Hensyn til de Bemærkninger, der fremkom fra den ærede 1ste Landssthingsmand for 1ste Kredts (Madvig), væsentligt kun holde mig til den Deel af samme, hvori han mod Slutningen af sit Foredrag omtalte Cabinetsspørgsmaalet. Jeg skal i saa Henseende her igjen paa det Bestemteste hævde, at Ministeriet saavel ved sin Gjærning og ved Alt, hvad det har foretaget sig, som ved, hvad det har udtalt, har viist, at det, der laa det nærmest og væsentligst paa Hjerte i denne Session, var Gjennemførelsen af de tvende Forslag, Forslaget om en Bevilling til en Kirkecommission og Forslaget om Valgmenigheder. Den Antydning, som det nævnte ærede Medlem fremkom med, at Ministeriet skulde søge denne Sag som et Middel til at komme til at fratræde, maa jeg paa det Allerbestemteste afvise som ugrundet. Hvad selve Sagen angaaer, da nærer jeg, forsaavidt det maatte blive Ministeriet overdraget at føre disse to Forslag igjennem, ingen Tvivl om, at Tiden vil vidne, at de to Forslag bære Besindighedens Charakter. Den ærede Taler, som jeg nys nævnte, fremhævede tillige, at Fleertallets Betænkning, hvori han har haft sin Deel, var suaviter in modo, omend fortiter in re. Det maa jeg paa det Bestemteste modsige; den er fortiter in re, men den er ogsaa fortiter in modo; at den er fortiter in re, foranledigede ganske naturligt, at jeg fra Regjeringens Standpunkt maatte hævde dens Stilling ligeoverfor Fleertallets Indstilling om at nægte Sagen videre Fremme. Jeg troer, at en saadan Indstilling er en saa stærk Fremgangsmaade, som der vel kan bruges ligeoverfor

et Forslag, som er forelagt fra Regjeringens Side, og det er derfor ogsaa ganske naturligt, at Regjeringen skarpt og bestemt har sagt sin Mening i den Anledning. Naar det ærede Medlem endvidere har villet ulede det af mine Ytringer, at jeg vilde true Landsthinget til Noget, saa maa jeg ogsaa paa det Allerbestemteste modsige dette. Jeg troer, at hele min Afsærd ligeoverfor Rigsdagens tvende Afdelinger bestandigt har viist den største No- Moderation og Besindighed, og dertil vilde jeg jo endnu mere være opfordret ligeoverfor dette Thing, af hvilket jeg selv er et Medlem. Der kan altsaa ikke være Spørgsmaal om, at jeg har kunnet ville true til Noget, men det følger af sig selv, at man, naar man har en bestemt Opfattelse, kan vise dette paa forskjellig Maade. Man kan søge ad oratorisk Veie ved Overtalelser at fiske de tvilende Sjæle, men jeg troer, at det viser mere Opmærksomhed imod Thingets enkelte Medlemmer som Mænd at sige: Dette er min Opfattelse, dette er min Billie, og kun dette kan jeg udføre. Det er dette, der ligger ganske bestemt for, naar jeg allerede igaar udtalte, at jeg ikke vilde paatage mig Ansvar for Udsættelsen af denne Sag. Jeg staaer her ligeoverfor en dygtig, modsat Mening, der er repræsenteret af Thingets meest fremtrædende Medlemmer, og jeg troer derfor ikke, at der kan siges at ligge nogen Trubsel i en saadan Udtalelse. Der stilles derved kun Landsthinget et ganske bestemt Valg, enten det vil følge Regjeringen, eller det vil gaae den modsatte Veie, som har sin fulde Berettigelse, og det skal kun glæde mig, hvis man følger denne anden Veie, om den da ogsaa overalt maa blive anerkjendt som staaende paa en fastere Grundvold og føre mere conservative Principer igjennem, men jeg kan ikke følge den Veie.

Frijs-Suellinge: Jeg ønsker kun med et Par Ord at motivere min Afstemning i den foreliggende Sag. Jeg kan i alt Væsentligt henholde mig til, hvad der under denne Sags 1ste Behandling blev udtalt af det nævnte ærede 11te kongevalgte Medlem (Liebe), og hvad der ligeledes under dens anden Behandling er blevet udtalt af ham i hans Egen-